

Завтра—День радянської молоді!

Міжнародний фестиваль молоді
об'єднує 10-12 країн
Ім. М.

МОЛОДІЙ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 23 червня 1984 року

№ 75 (3426).

Ціна 2 коп.

Ювілейна вахта КОМСОМОЛУ

СЬОГОДНІ — ВСЕСО-
ЮЗНИЙ КОМСОМОЛЬ-
СЬКИЙ СУБОТНИК,
ПРИСВЯЧЕНИЙ 60-РІЧ-
ЧЮ ПРИСВОЄННЯ
ВЛКСМ ІМЕНІ ЛЕНІНА

У ФОНД ФЕСТИВАЛЮ

Після року тому комсомоль-
ці виробничого об'єднання
«Дружність» виступили з іні-
ціативою — відпрацювати
один день у фонд XII Все-
світнього фестивалю молоді
і студентів. 23 червня ком-
сомольці і молодь підпри-
ємства вийдуть на суботник,
присвячений 60-річчю при-
своєння комсомолу імені
Леніна, а зароблені гроші
перерахують у фонд Мос-
ковського фестивалю.

Комсомольці скла-
дального, загальнонаро-
дного та обробного виробництва
трудитимуться на своїх ро-
бочих місцях. Комсомоль-
сько-молодіжна бригада ме-
ханічного обробки шин пе-
реміщення (керівник О. Ме-
лихов) працюватиме у цей
день зокремленими ін-
струментами. Перевикона-
ти норми у цей день пла-
нує і комсомольсько-моло-
діжна бригада штампуваль-
ників загальнонародного ви-
робництва (бригадир В. Лавру-
сенко, комсорг І. Мельник),
яка після Всесвітньої нара-
ди секретарів комсомоль-
ських організацій виступила
з починком: «Якості продук-
ції — комсомольську гаран-
тію». Всього за день у
фонд фестивалю буде пе-
рераховано 3000 карбован-
ців.

О. ЗЕМЛЯНИЙ.

м. Кіровоград.

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ СТАЛО НОРМОЮ

Включившись у райо-
ний огляд-конкурс на кра-
сний мехзагін, ми визна-
чили собі рубіж: на кож-
ному із 202 гектарів одер-
жати по 50 центнерів зер-
на качанистої і на кожну-
му з 210 — не менше 270
центнерів зеленої маси.
Недавно разом із П. Ко-
рінним, М. Кіровим, Г. Ко-
рінним упоралися з дру-
гим міжрядним обробіт-
ком на ділянках зернової
кукурудзи.

У день суботника ми
зобов'язалися довести
змінний виробіток на аг-
регат КРН-4,2 до 24—26
гектарів при нормі 19,7,
на агрегат КРН-5,6 до 34
гектарів при нормі 26.
Слова свого дотримали.

І. КВАСНИЦЬКИЙ,
член механізованої ла-
ни відділку № 2 кол-
госпу імені Димитрова.
Вільшанський район.

Разом весело йти до щасливих вершин майбуття.

Фото В. ГРИГА

...! перевиконали

Закінчилася друга декада
червня. За підсумками со-
ціалістичного змагання се-
ред колективів молочно-
товарних ферм господарства
першість знову залишилася
за нашою фермою № 3. Пер-
ше місце ми посіли також і
в районному змаганні ком-
сомольсько-молодіжних ко-
лективів.

Ідучи назустріч 60-річчю
присвоєння ВЛКСМ імені
В. І. Леніна, ми з гордістю
рапортуємо, що зобов'язан-
ня, які ми брали на зимово-
стійловий період, виконали
достроково. По фермі одер-
жано 3000 кілограмів моло-
ка на корову, що на 500 кі-
лограмів більше, ніж перед-
бачалося зобов'язанням.

Прагнемо виробити по
фермі у цьому році 3550 кі-
лограмів молока на корову.
На сьогоднішній день надій
у корову по нашій фермі
становить 1918 кілограмів.
Піврічний план завершили
теж достроково.

Особливо продуктивно пра-
цюють у дні передсвяткової
вахти Ніна Тарасова, Люба
Лєбідь, Марія Данильченко,
Наталія Сита та Надія Го-
луб. Особисто я за 5 місяців
і дві декади червня одержала
по 2300 кілограмів моло-
ка на корову. Здобути доб-
ро!

В. ПОКЛАД,
групкомсорг комсо-
мольсько-молодіж-
ного колективу мо-
лочнотоварної фер-
ми № 3 колгоспу
імені Леніна.

Долгинський район

ЮНІСТЬ ЄДНІСТЮ СИЛЬНА

молоді захотів відобразити
художник, йому потрібно
було б багато барв, багато
відтінків. Якби музику, рит-
ми фестивалю захотів пере-
дати композитор, музикант,
пролунав би дивовижний ор-
кестр. Своя неповторна га-
ма, своя мелодія. У них —
біль і пристрасть часу, в них
відображено те, що особли-
во хвилює всіх людей добро-
рої волі. Лозунг нинішнього,
XII Всесвітнього — «За
антиімперіалістичну солі-
дарність, мир і дружбу».

На планеті знову дмуть
холодні вітри. Сили реакції
знову пробують повернути
колесо історії назад. Дехто,
нахвлюючи уроками історії,
серйозно мріє про світове
панування, захотів знищити
соціалізм як суспільний лад.
Всьому світові відомі мілі-
таристські приготування
США, НАТО. Адміністрація
білого дому, президент Рей-
ган нещадно нарощують
гонку озброєнь, не зупиня-
ючись перед прямим втру-
чанням у справи суверенних
держав, Інтервенцією, як це
було на Гренаді.

Міжнародна обстановка
особливо загострилася в
зв'язку із початком розмі-
щення в Західній Європі
нової американської ракет-
ної антимілітаристичної
на планеті Земля в небезпо-
ці. Це вимагає од усіх лю-
дей доброї волі та тісніше
згуртувати свої ряди.

Наша країна завжди висту-
пала й виступає за зміцнен-
ня миру на землі, за розви-
ток відносин співробітництва
й добросусідства з усіма
країнами.

«Радянський Союз як ве-
лика соціалістична держава

повністю усвідомлює свою
відповідальність перед на-
родами за збереження і
зміцнення миру, — сказав
на лютневому (1984 р.) Пле-
нумі ЦК КПРС Генеральний
секретар ЦК КПРС, Голова
Президії Верховної Ради
СРСР товариш К. У. Черне-
нко. — Ми відкриті для мир-
ного взаємовигідного спів-
робітництва з державами
всіх континентів».

Радянський Союз виступив
з комплексом мирних про-
позицій, спрямованих на
припинення гонки озброєнь.
Принципова позиція КПРС і
Радянського уряду в міжна-
родних взаємовідносинах
підтверджена на останній
Пленумі ЦК КПРС, першій
сесії Верховної Ради СРСР
одинадцятого скликання, у
відповідях товариша К. У.
Черненка на запитання газети
«Правда», на звернення
керівних діячів Соцієтерну.
Радянський Союз пропонує
адміністрації США насампе-
ред домовитися про вели-
комасштабні заходи — від-
мовитися од застосування
ядерної зброї першим, від
застосування воєнної сили
взагалі.

Ми переконані в тому, що
XII Всесвітній фестиваль
стане новим етапом у зміц-
ненні антимілітаристичної
солідарності, в боротьбі за
відвернення ядерної ката-
строфи, за збереження й
зміцнення миру на землі.

Молодь і мир неподільні.
З миром молоде покоління
пов'язує всі свої мрії й жит-
тєві плани. Глибоко симво-
лічно, що Московський фе-
стиваль відбудеться того ро-
ку, коли вся наша країна,
все прогресивне людство

відзначатимуть 40-річний
ювілей Перемоги над фа-
шизмом, 10-річчя підписан-
ня Заключного акта Наради
з безпеки й співробітництва
в Європі. Знаменно також,
що 1985 рік оголошений
ООН Міжнародним роком
молоді.

Ми пам'ятаємо, якою до-
рогою ціною дістався мир
нашій країні, всім народам
світу. Ми не допустимо, щоб
нинішнє покоління на землі
стало останнім, не дозволи-
мо позбавити майбутнього
нас і наших дітей. Поки
б'ються наші серця, ми
невтомно боротимемося за
чисте небо над нашою пла-
нетою, за заборону, лікві-
дацію ядерної зброї, за за-
гальне й повне роззброєння.

Ми закликаємо комсомоль-
ців і молодь республіки
взяти активну участь у Все-
союзному комсомольсько-
молодіжному суботнику,
присвяченому 60-річчю при-
своєння комсомолу імені
В. І. Леніна, який відбуде-
ться 23 червня, напередодні
Дня радянської молоді.
Кошти, зароблені на ньому,
будуть перераховані у фонд
XII Всесвітнього фестивалю.
Беріть участь і в ударних
трудових вахтах, приуроче-
них фестивалю, в мітингах
солідарності, заходах ін-
тернаціональної дружби,
конкурсах політичного пла-
ката й пісні.

Впродовж усієї історії
фестивального руху нероз-
ривний був зв'язок бороть-
би за мир, проти загрози
війни з акціями антимілітар-
истичної солідарності з на-
родами та молоддю, що
борються за національне й
соціальне визволення.

Не випадково фестиваль-
ний рух з перших днів свого
існування викликав злісні
нападки сил реакції. Все-
світні форуми молоді назива-
ли червоними збіговиська-
ми комуністів. Їм загрожу-
вали вимиранням, антифе-
стивальними влаштовували
провокації, силкуючись зі-
раати прибуття делегацій
капіталістичних країн на
форуми юності, під керів-
ництвом реакційних органі-
зацій у західних країнах
організовувалися антифе-
стивальні інформцентри. Але
всі ці спроби були марними.
Фестивальний рух зміцню-
вався з кожним роком.

Складними дорогами йшли
молоді люди, щоб потрапи-
ти на фестивалі, збагнути,
відчутти свій нерозривний
зв'язок із тисячами, сотня-
ми тисяч юнаків і дівчат з
різних куточків землі, в їх-
ній спільній боротьбі.

В'єтнамець, молодий ма-
шиніст паровоза із Хайфоя
Лі Дук Фо півроку йшов
пішки, щоб потрапити на
фестиваль у Будапешт. Пря-
місінько з в'язниці прибув
на фестивалі Ерік Мол, гол-
ландський юнак, що відмо-
вився воювати в Індонезії.

На фестивалі в Хельсінкі
делегати, затамувавши по-
дих, слухали іспанського
поета Маркоса Анна, який
23 роки знемагав у тюрем-
них катівнях. На X фестивалі
в Берліні молоді вітали аме-
риканського співака Діна Рі-
да — борця за мир і кому-
ніста.

Благородні фестивальні
лозунги, немов незгасні
смососкипи, розносяться по
світу. Під цими лозунгами
[Закінчення на 2-й стор.]

ЮНІСТЬ ЄДНІСТЮ СИЛЬНА

[Закінчення.
Поч. на 1-й стор.]

в різних районах світу відбуваються регіональні фестивалі, політичні маніфестації, походи й естафети, художні конкурси та спортивні змагання. Зростає кількість молодих борців за світле майбутнє всього людства, коло прихильників фестивального руху.

До початку XII Московського лишилося трохи більше року. Але підготовка до нього вже почалася.

Одними з перших відгукнулися на заклик Міжнародного підготовчого комітату XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів комсомольці Запоріжжя. За ініціативою комсомольсько-молодіжної колективи намотувальників котушок трансформаторного цеху № 1 (бригадир Л. Г. Редзєва, а групкомсорт — Михайло Василенко) у виробничому

об'єднанні «Запоріжтрансформатор» імені В. І. Леніна пройшов День ударної праці. Разом з молоддю в ньому брали участь представники старших поколінь. Цього дня комсомольсько-молодіжні колективи перетворили змінні завдання, переглянули свої соціалістичні зобов'язання, взяли підвищені. Всього цього дня зароблено понад 5 тисяч карбованців. Всі вони будуть перераховані у фестивальный фонд.

В Івано-Франківську відбувся перший міський фестиваль молодих інтернаціоналістів. У ньому взяли активну участь і наші німецькі друзі — бригада Франка Дрьомлера, яка трудиться на спорудженні газопроводу Уренгой — Помари — Ужгород. Фестиваль продемонстрував спільність поглядів, глибоке взаєморозуміння, єдність мети.

Ми закликаємо всіх комсомольців і молодь республіки підтримувати ці почини. Нехай кожен комсомольсько-молодіжний колектив, кожен трудівник стане першою лавою борців за зміцнення миру на землі, а кожна перинка комсомольська організація стане справжньою школою інтернаціонального виховання молоді.

П. НОВИКОВА — завідувач бібліотекою села Іллічєве Ленінського району Кримської області, заступник секретаря партбюро колгоспу «Заповіт Ілліча», делегат VI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, К. СЕВЕРІНОВ — Герой Соціалістичної Праці, бригадир гірничих робітників очисного вибою шахти імені Димитрова виробничого об'єднання «Красноармійськвугільля» Донецької області, делегат VIII фестивалю, А. ГАЛАК — бригадир пресупальників Київського виробничого об'єднання імені 50-річчя Жовтня, делегат X фестивалю, У. ЛЕНДЮК — Герой Соціалістичної Праці, ланкова колгоспу імені 60-річчя Радянської України Гусятинського району Тернопільської області, депутат Верховної Ради СРСР, делегат XI фестивалю.

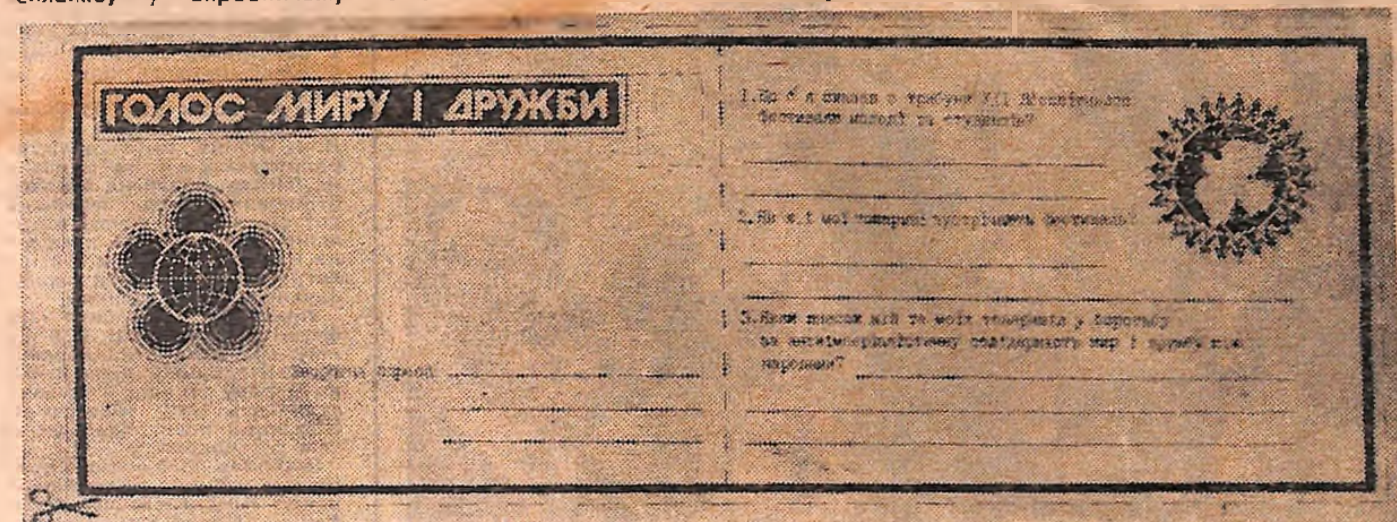
Комсомольці Юнаки та дівчата!

Зустрінемо Московський фестиваль новими досягненнями в праці, випишемо нову яскраву сторінку в історію прогресивного молодіжного руху. Нехай наступний форум у столиці нашої Батьківщини стане справжнім святом миру й молодості не лише для його делегатів, але й для всієї молоді нашої республіки, всієї країни. Хай живе XII Всесвітній фестиваль молоді і студентів!

За антиімперіалістичну солідарність, мир і дружбу!

Ще до армійської служби Олександр ТЕРЕШЕНКО почав працювати шофером у колгоспі імені 40-річчя Жовтня Петрівського району. Нині його можна часто побачити на догляді за просапними, збиранні спаржі, де працюють трактори і комбайни. Комсомольць О. Терешенко доставляє в поле паливе, мастило.
Фото С. АНДРУСЕНКА.

Анкету надсилайте на адресу редакції.

На серйозну, ділову розмову викликав молодих гвардійців п'ятирічки торік у квітні бригадир тракторної бригади колгоспу «Росія» Новоукраїнського району Герой Соціалістичної Праці В. С. Андріяш виступом «Хліб наш насущний».

Більше року в газеті триває обговорення роздумів відомого хлібороба. Комсомольці заводів і ферм, будівель і шахт про свої високі результати, ініціативи і почини розказують щиро, відверто сповідаються про невдачі і проблеми, наполегливо шукують шляхів до досконалості.

Напередодні Дня молоді під час усного випуску газети свої думки з приводу порушених В. С. Андріяшем питань висловили бригадири кращих комсомольсько-молодіжних бригад токарів Кіровоградського заводу радіовиробів Петро Сарабін і Микола Бардиж.

Петро САРАБІН: — Ми — сусіди. Наші цехи знаходяться поряд. Коли щось не виходить чи настає той момент, про який кажуть: «Одна голова — добре, а дві — ще краще», коли у чомусь сумніваємось і треба порадитись — йдемо до сусідів. Так, як і вони. Сусіди ми ще й тому, що при підбитті підсумків нашої бригади у списку стоять також поряд. Мабуть, саме це сусідство допомагає очолюваній змаганням КМК. Бо виходить так, наче ми не самі, наче нам допомагають».

Микола БАРДИЖ: — А те, що постійно першість переходить з рук у руки, не тільки не заважає, а й сприяє поступу. Добре, коли є серйозний суперник. Це як у спорті — високий результат б'гунів показують тоді, коли біжать навипередки. Це — здорова заздрість, здорове суперництво.

КОР.: — Комсомольсько-молодіжні бригади з цехів № 5 та № 17 і створені майже одночасно. Перша, яку очолює Микола Бардиж, — у січні 1981 року, через три місяці — КМК, бригадиром якого вибрали Петра Сарабіна. І ось уже четвертий рік вони змагаються між собою. Хлопці, які складають успіху?

М. БАРДИЖ: — Іх багато, але найголовніші — висока відповідальність кожного, висока кваліфікація.

П. САРАБІН: — Я вже сказав — суперництво. А ще — єдність колективу,

дружба, прагнення зробити свій внесок у загальний результат бригади, цеху, заводу. Внесок у п'ятирічку.

КОР.: — Хотілося б почитати про те, як члени ударних бригад, як бригадири особисто розуміють зміст рубрики нашої газети «П'ятирічка і ми».

П. САРАБІН: — Говоритиму від імені своєї бригади. «П'ятирічка і ми». Багато можна міркувати з приводу цих слів. Кожен із нас трудиться, виробляє матеріальні цінності. Кожен намагається зробити це не як-небудь, а якісно, добротно — як вимагає відділ народного контролю, як вимагає совість.

Вули небайдужому до успіху бригади, до кінцевого результату, думати про особистий внесок у державну копилку — ось це означає для мене свідоме розуміння слів: п'ятирічка і ми.

М. БАРДИЖ: — Наш колектив уже четвертий рік працює за бригадним підходом. А це вищий ступінь колективізму. При такій організації видно, хто є хто. Тут не дозволяють одному опустити руки, коли інші працюють у поті чола. Раніше відповідав кожен сам за себе. Прогук, наприклад, — з тебе

зняли преміальні чи позпустили у літній період... Зараз за тебе відповідає бригада. Якщо підводиш, то підводиш всіх. І за найменший хибний крок піти з хлопців не погладять по голівці. При такій організації праці, виробляється почуття відповідальності за колектив, за всіх. Згуртовуються хлопці міцніше, зближуються. Оцей колективізм, згуртованість, за якими стоять і високі результати, і перші місця в

правильно сказав — шляхів підвищення продуктивності праці багато. І я міг би навести такий самий приклад, як у бригаді сімнадцятого цеху. Науково-технічна творчість є найефективнішим шляхом досягнення мети, а відшукують хлопці з охотою. Інакше не заради того, щоб там записали ще одну раціоналізаторську

пропозицію. Справа в тому, що коли людина любить свою роботу, то вона не просто працює, а творить. Скільки ми придумали різних універсальних спеціальних пристосувань! Коли нова деталь запускається в серійне виробництво, хлопці міркують: а як би скоротити час її обробки? Анатолій Величко недовго, наприклад, застосував люнет (саморобну підставку, що тримає прокат) для виготовлення конгальту. Маленька така деталька, з сірник завдовжки, а морокви багато. А зробив люнет — більш як у два рази прискорив виготовлення їх.

Ще один із шляхів підвищення продуктивності праці — підвищення кваліфікації самих токарів. У нашій бригаді в основному з четвертим розрядом. І справа навіть не в розряді — в умінні, в навиках. Треба боротись і за те, щоб мати право здавати продукцію з особистим клеймом.

КОР.: — А співартість продукції?

П. САРАБІН: — Сьогодні ми здаємо продукцію з першого пред'явлення на 99,8—99,9 процента від загальної кількості.

А економимо на всьому. Навіть маленькі шматочки у нас не йдуть у відходи, а складаються у шафочки. Потім, коли в роботі виникає з вини наших суміжників пауза, хлопці не сидять без діла: обробляють ті шматочки. Ми хоч і не беремо зобов'язань працювати день чи два на зменшенні сировини, але ми працюємо на ній час від часу...

Так, моя бригада зобов'язалася за рік зекономити металу і електроенергії на 500 карбованців. Тільки за перший квартал наша економія склала 180 карбованців.

КОР.: — Ви сказали, що колективи постійно у пошуку різних шляхів підвищення продуктивності праці. Є, мабуть, і невикористані резерви?

М. БАРДИЖ: — Є. Що означає — підвищити продуктивність праці? Це сьогодні намагатись за один і той же робочий час зробити більше, ніж учора. Яким чином? Найпростіше — чимефективніше ви-

користуватись робочий час. Кожну хвилину — роботу. Є в нас поважки, яким треба підтягуватись до рівня бригади. Це резерв. Тут маєтись на увазі продуктивність не одного токаря, а всієї бригади.

І ще одне. Довгий час у нас був стабільний колектив. За останній рік плітність кадрів підвищилася. Цей фактор також впли-

п'ятирічка і ми

РОЗМОВА З МОЛОДИМ СУЧАСНИКОМ

ОГЛЯНЬСЯ НА ДЕНЬ ПРОЖИТИЙ

але на продуктивність праці бригади. Думаю, що над цим нам теж треба було б попрацювати.

П. САРАБІН: — Чисто наш настрій, патхенія до роботи (якщо можна так сказати) залежить не від нас самих. Це трапляється рідко, але завжди підіде діти — трапляється. Ми залежні від суміжного цеху, звідки виставляють нам сировину. Вони нас чинно постійно заважають роботою, але йоду цей конвеєр на якісь години зупиняється. Ми не б'ємо байдужі, знаходимо діло для рук. Навіть виготовляємо деталі з тих відходів, що назбирався за кілька днів чи виготовляємо спеціальний різак (для цього також час потрібен), але все ж знаємо, основна робота стоїть. Намагатись безперервно працювати — це теж дуже важко. І не тільки в нашій. Від нас, токарів, залежить і інші бригади виробничого колективу.

Цей резерв — значний. І хоч ми його й самі створюємо, але використання його нам багато допоможе. Резерви є. Іх треба тільки шукати. Іноді вони під рукою...

Розмову від В. БОНДАР.

Психологія плюс англійська

Ученики. Наше традиційне уявлення про нього: якщо це «чистий» науковець, то зосереджений і заклопотаний, якщо викладач, то суворий і вимогливий. І в тому, і в іншому випадку нам бачиться символічний чоловік в окулярах, поважний і неприступний. А щоб молода симпатична жінка, котра і зовні не відрізняється від студенток, і від їхніх інтересів ученим ступенем ніяк не віддалена — ні, подібних асоціацій слово «вчений» у нас не викликає. Але така людина є, і прочитавши зміст нижче інтерв'ю, ви з нею познайомитеся ближче. Отже, сьогодні у нас в гостях старший викладач кафедри психології Кіровоградського державного педінституту імені О. С. Пушкіна, кандидат психологічних наук член ВЛКСМ Лілія Миколаївна НІКІПЕЛОВА.

— Лілія Миколаївно, прийнято вважати, ніби шлях у науку в кожного буває тернистим, що часто означає довгим. У вас же навпаки...

— Це головним чином тому, що мала я хорошого наставника. Закіячила 1977 року факультет іноземних мов нашого інституту, залишилась лаборантом ка-

дром всерйоз. За це я їй дуже вдячна. Потім була аспірантура при НДІ психології Міністерства освіти УРСР, і ось нині працюю з Ніною Олександрівною на одній кафедрі.

— Виходить, ви відійшли від іноземної мови?

— Ні, чому ж. І тепер, крім психології, читаю англійську на четвертому курсі. Продовжую розробляти методику викладання цієї дисципліни в школі, звертаючи увагу передусім на психологічні аспекти. Приміром, готуючи брошуру «Спілкування на уроках іноземної мови» (її випустив обласний інститут удосконалення вчителів), віддала близько п'ятдесяти занять у школах області, провела опитування учнів. В анкетах були, зокрема, такі пункти: «Чи є в тебе бажання розмовляти з учи-

телем на уроці іноземною мовою?», «Чи хороший у тебе настрій після уроку?». Характерно, що там, де діти відповідали на ці питання ствердно (скажімо, в 32-й, 6-й кіровоградських десятирічках), було більше бажань стати педагогами.

— Яким же повинен бути вчитель, щоб учень захотів бути схожим на нього, захотів вивчати такий непростий предмет, як іноземна мова?

— Скажу про суто психологічні моменти. По-перше, варто відійти від ведення уроку за схемою «запитання — відповідь», коли питає тільки вчитель. Хай це роблять і учні, хай розмовляють на уроці один з одним і з учителем, і не треба при цьому боятися «шуму». По-друге, педагог має оцінювати відповіді

учнів мажорними емоційними реакціями. Хороші знання показав учень — усміхнутися, похвалити. Слабенькі — все одно не сердитися, виділити позитивне у відповіді, порадити допрацювати певні питання.

— Мабуть, ваша наукова діяльність не обмежується лише випуском «методичок»?

— Готую матеріали для профільних журналів, пишу рецензії на реферати, виступаю з лекціями на педрадах у школах, на батьківських зборах, керую роботою студентського наукового товариства...

— А у спілкуванні зі студентами на лекціях, семінарах не буває труднощів? Адже це майже ваші однолітки?

— Може, через це нерідко мої з ними інтереси

і в подібності збігаються, і в наших стосунках, мені здається, панує взаєморозуміння. На заняттях намагаюся постійно дотримуватися правил: поважати особистість студента, не «карати» одразу за незнання і завжди домагатися виконання поставленого завдання.

— Лілія Миколаївно, скажіть про вашу роботу в професійному, тобто суто психологічному плані: що подобається, що ні...

— Не подобається заспівати наперів. То ту довідку пиши, то іншу. Вони десь колись раз будуть потрібні, а часу забирають багато. Подобається безпосереднє спілкування з аудиторією — це коли лекцію якусь читаєш, чи пояснюєш щось, чи розповідаєш. Буває і довго, і стомливо, і клопітно готуватися до цієї зустрічі, але зате потім, коли тебе слухають, тебе розуміють, відчуваєш велике моральне задоволення.

Інтерв'ю веде
Н. ДАНИЛЕНКО.

ДО ОТЧОЇ СЛАВИ

ТОВАРИШ СТАРШИНА

Ідучи назустріч знаменному ювілею — 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, треба ширше розгорнути роботу по військово-патріотичному вихованню. Слід ще з більшою наполегливістю виховувати у молоді почуття любові до Батьківщини і ненависті до її ворогів, високу політичну, класову свідомість, постійну готовність до подвигу. І вести цю роботу так, щоб у ній було якнайменше тріскотні, а якнайбільше творчості, новаторського пошуку, без чого взагалі немислима робота з молоддю. Ленінський заповіт «Вчитися військової справи по-справжньому» — повинен бути стрижнем, навколо якого будуватиметься вся робота армійського комсомолу.

(З промови товариша К. У. Черненка на Всесвітній нараді секретарів комсомольських організацій).

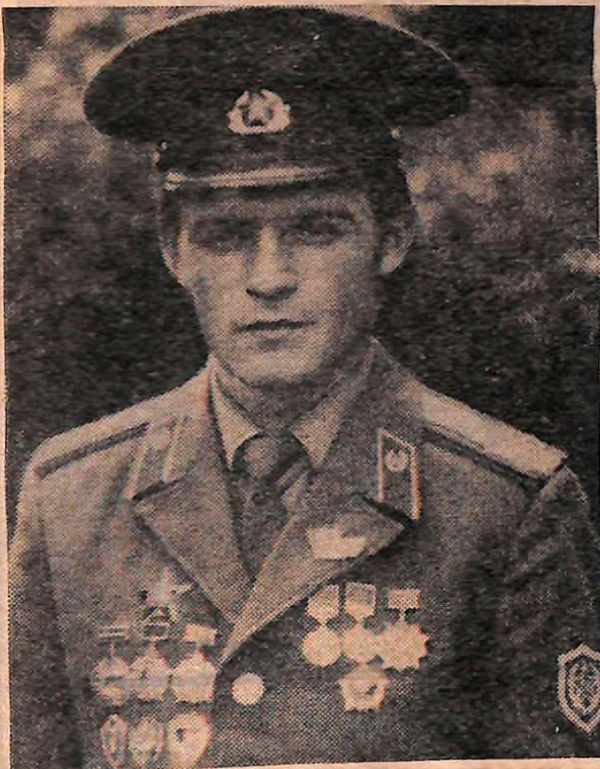
Той трагедійний ранок старшині Олександр Домашову запам'ятається назавжди. Позаду два роки служби на прикордонній заставі. Прощання з товаришами, напутне слово командира... Попереду — шлях до Москви, на Всесвітню нараду секретарів комсомольських організацій. А потім буде зустріч з родинами, друзями в Піщаному Броді.

Вертоліт набирав висоту, залишаючи позаду містечко. Таким же був маршрут Олександра і 23 лютого цього року. Тоді йому в клубі прикордонників було вручено орден Червоної Зірки, а його підлеглим — сержанту Юрію Тозкуну і ефрейтору Костянтину Михню — медалі «За відвагу». Юрій і Костянтин — не просто підлеглі Олександра Домашова, а й найближчі товариші. Не раз у найскладніших ситуаціях втручався їх солдатынська дружба, взаємодопоміжність, виключна зібраність.

Секретарем комсомольської організації застави Олександра Домашова обрали в квітні 1983 року.

— Головне в роботі комсомольського ватажка, — говорить Олександр, — згуртувати колектив. Тоді прийдуть успіхи в навчанні, службі, дисципліні. Важливо відчувати настрій комсомольця, стимулювати їх активність, а усього бути прикладом для них.

Великий Кремльський папач вмістив того пам'ятного дня кращих представників армійської молоді, її комсомольських ватажків. Найбільше враження на Олександра та інших учасників Всесвітньої наради секретарів комсомольських організацій справила промова на ній

товариша К. У. Черненка. Настави партії були схвально сприйняті учасниками форуму.

А потім була зустріч у ЦК ВЛКСМ. На ній Олександр Домашов розповів про службу прикордонників і вручив першому секретареві ЦК ВЛКСМ В. М. Мішину пам'ятний сувенір, виготовлений армійськими умільцями.

І ось Олександр повернувся в рідне село. Зустрівся з молодими хлопцями місцевого колгоспу, старшокласниками, залізничниками станції Помічна. Розповідаючи про армійську службу, він ще й ще раз згадував слова з промови К. У. Черненка на Всесвітній нараді: «Радянська Армія — це і школа патріотичного змушнення, і школа виховання справжнього, не на словах, а на ділі со-

ціалістичного інтернаціоналізму. В її рядах сьогодні служать представники всіх національностей нашої країни. І узи військової дружби, які тут народжуються, зв'язують багатьох з них потім на все життя».

Старшина Домашов радий призовникам під час підготовки до армійської служби загартувати себе фізично, сумлінно вивчати військову справу, а усьому брати приклад з колишніх фронтовиків,

які стали їх першими наставниками.

На його грудях — знаки військової доблесті, спеціаліста першого класу. З доброю заздрістю дивилися хлопці на земляка, пишались, що разом з ним завтра придуть на стадіон, у стрілецький тир, спортивний зал. А в Олександра є чого похвалитися.

Після відпочинку Олександр збирається, як і до служби в рядах Радянської Армії, працювати в Помічнійському локомотивному депо помічником машиніста електровоза.

В. ЛЕЛІКОВ,
працівник Будинку
підприємств.

с. Піщаний Брід,
Добровеличківський район.

На знімку: старшина Олександр ДОМАШОВ.

Фото автора.

Важливим центром патріотичного виховання молоді став музей підпільної комсомольської організації «Спартак». Тут створено клуб «Патріот», який об'єднує учнів 4—8 класів Красногирської восьмирічної школи Голованівського району.

Діти листуються з музеями Миколи Островського, Муси Джалиля, «Партизанської іскри», підпільної ор-

С. П. Кулика, А. І. Задорожного, інших ветеранів Великої Вітчизняної війни.

Червоних елімпіад клубу об'єднує сектор «Пошук», який очолює восьмикласниця Оксана Ліса. Ентузіастин відраджують героїку асенародного подвигу в роки Великої Вітчизняної війни їх роботи в експозиції музею останнім часом з'явилися десятки нових експонатів.

бувався «вогник», на який закручувалися учасники Великої Вітчизняної війни, герої-спартаківці. Традиційні стали вечори зустрічей з односельцями — колишніми фронтовиками. Піонери, комсомольці вручають гостям сувеніри, квіти, дають концерти.

Ім'я підпільної комсомольської організації «Спартак» носить піонерська дружина

НА ЗДОБУТТЯ
РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ
КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПРЕМІЇ
ІМЕНІ М. ОСТРОВСЬКОГО

Спадкоємці

«Спартак»

гапізації «Молода гвардія», з піонерськими дружинами, хліборобами, робітниками, які включили в свої колективи героїв-спартаківців, з колишніми фронтовиками, учасниками визволення села Красногирки від німецько-фашистських загарбників.

Не одні рік юні слідопиці листуються з сестрою одного з організаторів «Спартак» Петра Граматичкова — Наталією Олександрівною Смирнвою. В листах вона розповідає про дитинство і юність брата. Діти оформили альбом про П. О. Граматичкова, вмістили туди фотографії, які надіслала Наталя Олександрівна.

Зустрілися школярі з колишнім командиром партизанського загону «Південний» Іваном Гавриловичем Лесняком. З його допомогою поповнили фонд музею «Спартак». А оце вони отримали листа від дочки Героя Радянського Союзу Г. В. Мікля — Людмили Геннадівни.

Плідно попрацювали слідопиці в дні підготовки до 40-річчя визволення Красногирщини від німецько-фашистських загарбників. З листа учасника боїв під Красногиркою в серпні 1941 року Олександра Андрійовича Кошляка вони дізналися про подорожці загинілих Г. В. Мікля, Кошляка назвав прізвисько ще одного бійця, який загинув у тому бою — М. Г. Котова. Хто він, звідки? О. А. Кошляк підказав, що Котов до війни жив у Вінницькій області. Після довгих пошуків діти встановили зв'язок з дружиною Котова Феодосією Григорівною, а коли вона приїхала до Красногирки, записали її розповідь на плівку. Так з'явився ще один експонат у недавно відкритому розділі музею «Герої сорок першого».

Напередодні 40-річчя визволення Красногирки від окупантів юні слідопиці звернулися до всіх земляків колишніх фронтовиків з проханням розповісти про свої бойові подорожці. Тепер у музеї зберігаються спогади

Пошукова робота — лише один напрям діяльності клубу «Патріот». Тут також діють сектори юних тимурівців (очолює шестикласниця Галіна Дашинська), сектор культурно-масової роботи (шестикласниця Тамара Кулик) і юних екскурсоводів (шестикласниця Лариса Ільченко).

А загальне керівництво клубом здійснює рада спартаківців Григорія Авксентійовича Безверхнього. До складу ради обрано також спартаківців Володимира Романовича Тиховського, Ганну Амбросіївну та Катерину Аврамівну Дабіж. Першочергову увагу рада клубу приділяє пропаганді безсмертних ленінських ідей про захист соціалістичної Вітчизни, рішень XXVI з'їзду КПРС, вивченню історії нашої країни, роботі по вихованню в молоді почуття гордості за свій народ, Вітчизну.

Юні тимурівці дбайливо доглядають за могилами героїв, регулярно допомагають вести господарство ветеранам Великої Вітчизняної війни, сім'ям фронтовиків, які загинули, солдатським вдовам.

У юних екскурсоводів музею особливо багато роботи на початку навчального року. У вересні вони познайомилися з історією піонерської і комсомольської організацій школи і села, розкажуть про боротьбу спартаківців з окупантами. Е робота і тепер, коли почалися канікули. Адже саме в ці дні до музею приїжджають туристи не лише з Кіровоградщини, а й із республіки.

Десятки заходів щороку проводить сектор культурно-масової роботи. У лютому, наприклад, відзначався день народження комсомольського ватажка «Спартак» Люби Римар, вшану-

восьмиріччя, а імена Люби Римар, Олімпіади Ястремської, Михайла Громова, Сави Самчипшина — піонерські загони. Рада клубу «Патріот» і рада піонерської дружини розробили умови змагання загонів за право носити ім'я героя-спартаківця.

Щороку учні шкіл Голованівського району здійснюють походи місцями революційної, бойової та трудової слави радянського народу, до місця базування партизанського загону «Південний». Експедиційні загони очолюють спартаківці В. Р. Тиховський, К. А. Дабіжа, Г. А. Дабіжа, Г. А. Безверхній. Комсомольці і піонери висаджують квіти на братських могилах, доглядають їх. Організатор таких походів — штаб «Пошук» клубу «Патріот», котрий складає план роботи на час канікул. Уже обговорені й затверджені цьогорічні туристські маршрути кожного піонерського загону, складено карти, влаштовуються заняття з туристами. Юні красногирці побували в музеї «Партизанської іскри» (село Кримки Миколаївської області), Українському державному музеї історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років, познайомилися з матеріалами про учасників оборони Києва, діяльність комсомольців-підпільників Ульянівського району.

Більше сорока років минуло відтоді, як учасники красногирського підпілля піднялися на священну боротьбу з окупантами, вступили в нерівний бій з ворогом. Вони палко любили свою Батьківщину. Герої «Спартак» завжди в пам'яті народній. Юні красногирці стали гідними спадкоємцями своїх героїв-земляків.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
член Спілки журналістів
СРСР.

Петро СЕЛЕЦЬКИЙ

Вірш, написаний у Боярці

І раптом — густо, збурено і зримо
Це місто увірвалося у нас...
Корчагини вмирили молодими
Щоб ними жив і ними

дихав час.
Це місто піднялося і постало
Як комсомольська

пісня всіх пісень.

Тоді над ним і над

всіма містами

Корчагини пройшли

у новий день.

Вони прийшли. Вони із нами.

Разом.

Вони — у нас. У нашому труді.

На БАМі, в Уренгої. На КамАЗі.

Навіки перші. Вічно молоді.

РОБОТА

Робота — це найвище і найперше!

Солоним потом залива чоло...

А в Боярці було,

У Комсомольську —

легше не було!

Але робота і була, і буде —

І нам, і тим,

хто по слідах приїде

Од славного навіки

Дніпробуду

До Дніпробуду,

що іще гряде.

Він буде! Він озветься стоголосом,

Народжений у змазі трудовій.

Хто над віками стяг батьків

підносить?

Це ми усі. І кожен — молодий!

Це всі як є — в єдиному пориві.

Яка ж то сила,

як гуртом — усі!

О юності, довіку я

щасливий,

Що народився

у такі

часи!

Сьогодні свої «рецепти»
пропонує модельєр-кон-
структор Кіровоградської
фабрики «Індпошив» Г. Т.
НЕЧАЙ.

Влітку на вулицях міста
— розмаїття кольорів. Не-
рідко сьогодні можна зустрі-
ти досить-таки цікаві мо-
делі модолюбного одягу,
особливо жіночого. Що на-
дає йому особливої приваб-
ливості і сучасності? Мабуть,
не помилюсь, коли скажу, що
«що» визначає одним-єди-
ним словом — смак... Саме
він допоможе створити ці-
каві варіанти повсякденного
і нарядного одягу. Наявність
іншість мод — поєднання
контрастних за кольо-
ром частин — блуз, брюк,
курток чи жакетів, а також
поєднання яскравих кольо-
рових площин у кожній ок-
ремі речі. Кокетки, кишені,
кляпанці, галстуки, шарфи,
різноманітні деталі, зробле-
ні із тканин інших кольо-
рів, падають костюмові
особливої екстравагантнос-
ті, декоративності. Цього
року контрастність кольо-
рів вражає особливо...

Коли вже зайшла про-
це мова, то кілька слів про
моду на колір... Рису-
нок тканини, до якого тяжіє
молодіжний одяг — велика
клітинка, смужка, поєднан-
ня різних геометричних фі-
гур. І кругом — напруже-
ний колір, чіткість графіч-
ної побудови. Колір води і
вогню, колір емблем, прапо-
рів, спортивної символіки
незмінно притягує увагу.

ЯК БУТИ
ЕЛЕГАНТНИМ?

На поєднанні синього, біло-
го, червоного і чорного бу-
дується більшість моделей
сучасного одягу.

Спортивний стиль. Це-
зміно людний кілька років,
він не здає своїх позицій і
сьогодні. Таку популярність
спортивний одяг завоював
завдяки своїй зручності і
практичності. З кожним се-
зоном він поповнюється еле-
ментами, запозиченими з
професійного одягу
(спецівок, спортивних кос-
тюмів тощо). Зручність і
повна відповідність сучасно-
му ритму життя, повного
активного руху, виражає-
ться насамперед кроєм.
Спідниці з густими склада-
ми, зборками (часто на ко-
кетках, бо не всім пасують
зборки від талії) щедро на-
ділені строчками, кишенями
в бокових швах, крупними
накладними клапанцями най-
різноманітніших конфігура-
цій, високими поясами.

Хотілося б також зверну-
ти увагу на пропорції. Сьо-
годні слідует дещо змінити:
об'ємними можуть бути од-
ночасно верхня і нижня час-
тини одягу. Джемпер, светр,
блузка, сорочка — на зра-
зок напівнадутого рятуваль-

ного жилета. Такого ж типу
куртки із плащової тканини,
штучної шкіри або тонкого
хутра-синтетички.

Брюки можуть бути дуже
об'ємними і зверху дошпзу,
і від стегла (на зразок га-
ліфе). Такі пропозиції доз-
воляють «перехитрити» при-
роду, якщо вона була не
дуже старанною, ство-
рюючи вашу фігуру.

Нашим жінкам допомо-
жуть бути парадними і
елегантними обори — си-
новім жіночності, перша
ознака романтичного стилю.
Важко уявити сукию без
цієї деталі. Ширини і роз-
міщення оборок залежать
від загального задуму і рит-
мічності будови моделі.
Оборка падає сукию святко-
вості, і не дивно, що її по-
єднують з іншими цікавими
видами оздоблень — вишив-
кою, мереживом, вузькими
застроченими складочками,
защепами.

Модні простори рукави,
у тому числі «летюча ми-
ша»... Такий крій вимагає
дуже м'якої тканини. Лег-
кий, просторий виріб має
набирати форми тільки то-
ді, коли людина його одя-
гає.

Г. НЕЧАЙ.

МОДА-84

АДРЕСИ
ТВОГО ДОЗВІЛЛЯ

Сьогодні і завтра, у день
нашого свята, дорогі хлоп-
ці й дівчата, вас запро-
шують:

Парк імені Леніна, Спід-
то радянської молоді. У
програмі: конкурси «Стіна»
зет, молодіжний вечір «Всё
може молодість», концерт
вокально-інструменталь-
ного ансамблю «Гарний
настрій», танцювальний
вечір.

Святкова програма під-
готовлена Ленінським рай-
комом комсомолу. Поча-
ток свята о 18 годині.

Російський драматичний
театр ордена Леніна За-
карпатської області у при-
міщенні театру імені М. Л.
Кропивницького.

23 червня. Г. Стефан-
ський. «Печиста сила» (ко-
медія-водевіль у 2-х діях).

24 червня. М. Гоголь.
«Ревізор» (комедія у 2-х
частинах, 5-ти діях).

Початок вистав о 19 го-
дині 30 хвилин.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

НЕДІЛЯ

▲ ЦТ (1 програма)

8.00 — «Час». 8.35 —
Дм. Шостакович «Над Баб-
ківською нашою сонце
світло». Кантата для дитячого
хору, мішаного хору і ор-
кестру. 8.50 — До Дня ра-
дянської молоді. Докумен-
тальні фільми. 9.30 — Ру-
дольф. 10.00 — Служба Ру-
дольф. 10.00 — Служба Ру-
дольф. 11.45 — Ранкова
підлога. 12.15 — Зустріч на
радянській землі. 12.30 —
Сільська година. 13.30 —
Музичний кіоск. 14.00 —
Телефільм «Ми — дорослі».
15.10 — Народні мелодії.
15.25 — Клуб мандрівників.
16.25 — Новини. 16.30 — На
арені цирку. 17.00 — Кубок
СРСР з футболу. Фінал.
«Динамо» (Москва) — «36
літ». У перерві — Янго хо-
чеп бути здоровим. 18.45 —
Міжнародна панорама. 19.15 —
Мультифільми. 20.10 —
Музика на марші миру. Мі-
тинг-концерт у Палаці спор-
ту «Динамо». 21.00 — «Час».
21.35 — Футбольний огляд.
22.00 — Чемпіонат Європи з
футболу. Півфінал. У перер-
ві — 22.45 — Новини.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.20 —
Кінопрограма «Кіно і кіння».
10.50 — Цирк, цирк, цирк!
11.35 — Сьогодні — День ра-
дянської молоді. 13.25 — Но-
вини. 13.35 — Стаття в Кор-
чагині. 14.20 — М. Бажан.
«Кітський етюд». 15.00 —
Картусин кінозал. 16.00 —
Слава солдату. 17.00 —
Програма «Братерство».
19.00 — Актуальна камера.
19.30 — Творчий вечір номі-
натора Е. Догі. 20.45 —
На добраніч, діти! 21.00 —
«Час». 21.35 — Продовження
творчого вечора композито-
ра Е. Догі. 23.05 — Новини.
23.15 — Чемпіонат СРСР з
художньої гімнастики.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку, ставай!
8.20 — Науково-популярний
фільм «Загадки року». 8.50 —
В.А. Моцарт. «Три валь-
си». 9.00 — Російська мова.
9.30 — Всесоюзні змагання
з легкої атлетики. 10.00 —
П. Чайковський. Симфонія
№ 5. 10.50 — Програма Ма-
рійської студії телебачення.
11.40 — Міжнародний турнір
з волейболу пам'яті В. Са-
віна. Чоловіки. 12.15 — Оче-
видне — неймовірне. 13.15 —
На землі, в небесах і на мо-
рі. 13.45 — Документальний
фільм. 14.35 — Концерт сим-
фонічного оркестру Карель-
ського телебачення і ра-
діо. 15.05 — Документальний
фільм «Делегат з'їзду Дмитро
Ульянов». 15.35 — Розпо-
відають наші кореспонденти.
16.05 — Телефільм «Два
капітани». 6 серія. 17.10 —
По музеях і листописних за-
лах. Державний Російський
музей. Радянське декоратив-
но-прикладне мистецтво.
17.40 — Видатні радянські
виконавці — лауреати Ле-
нінської премії. На концер-
тах Геннадія Рождествен-
ського. 18.30 — Людина
господар на землі. 19.30 —
Чемпіонат СРСР з худож-
ньої гімнастики. 20.00 —
Вечірня пазла. Мультифільм
«38 пазл». 20.15 — Спор-
тивна програма: Міжнарод-
ний турнір з волейболу пам'яті
В. Савіна. Чоловіки.
Всесоюзні змагання з легкої
атлетики. 21.00 — «Час».
21.35 — Телефільм «Зроста-
йтеся, я приїхав».

В. о. редактора
В. АФАНАСІЄНКО.

ГASTPPI

ПЕРШІ КРОКИ

Хто з дівчат не мріяв
стати актрисою, а ще кра-
ще кіноактрисою, щоб
з'являтися перед захопле-
ним глядачем в образах
прекрасних героїнь? Мрія-
ла про це і Галина Кута-
севич, тендітна школярка
з міста Горлівки, що на
Донбасі.

— Облиш театр у спо-
кої, — намагалася пере-
конати її мати. — У житті
греба справжнім ділом
займатися, а не себе на
люди виставляти.

Дівчина розуміла те хви-
лювання, проте заспокоїти
матір було нічим: надто
вже подобалося їй ходи-
ти на репетиції народного
театру, виступати перед
земляками. Ролі давалися
дівчині легко — майже
завжди вона грала моло-
дих і гарних ролевниць. Та
коли сімнадцятирічній Га-
ліні доручили роль Ірини
у виставі «Живи і пам'я-
тай», вона раптом відчула
внутрішній опір: все її
єство було іншим, ніж у
Ірини.

— Мені здається, що са-
ме тоді, коли я працювала
над образом Ірини, я впер-
ше серйозно задумалась,
що грати на сцені не так
уже й просто. Не вистача-
ло ні акторської майстер-
ності, ні життєвого досві-
ду, — згадує свої перші
кроки на сцені Галина
Кутасевич, молода актри-
са російського драматич-
ного театру ордена Леніна
Закарпатської області. Та
коли моя Ірина вперше ви-
йшла на сцену, я фізично
відчула, що, незважаючи
на нашу схожість, ми з нею
— одне ціле. Ірина

навчила мене навіть мис-
лити якимось іншим — більш
зріло.

Пізніше, навчаючись в
інституті театрального ми-
стецтва імені Карпенка-
Карого в Києві у групі на-
родного артиста УРСР
професора М. М. Рушкова-
ського, Галина виконала
роль Тамари у виставі
«П'ять вечорів» за п'єсою
О. Володіна, працювала
над образами «блакитних»
шекспірівських героїнь.
Але зі студентських років
актрисі найбільше запам'я-
талася робота над ролю
Сими з вистави М. Рошина
«Поспішайте робити доб-
ро». Галині, яка до того
часу створювала образи
виключно позитивних ге-
роїнь, довелося зіграти
досить-таки мерзотну жін-
ку. І тут їй допомогли сло-
ва педагога. Про час на-
вчання та уроки свого учи-
теля, які запам'яталися на
все життя, Галина Кутасе-
вич згадує:

— Микола Миколайович
учив нас збуджувати у
собі почуття, настрій іншої
людини не стільки за ра-
хунок акторської майстер-
ності, скільки за ра-
хунок знання людської
психології. А її вивчити
можна лише спостерігаю-
чи за різними людьми,
аналізуючи дії свої і цих
людей. Він любив повто-
рювати слова Станісла-
ського про те, що актор
повинен любити мистецтво
у собі, а не себе у мис-
тецтві.

Ще не минуло й року,
як молода актриса Галина
Кутасевич вперше вийшла
на сцену Закарпатського

обласного театру. Так ста-
лося, що саме в цей час
його колектив почав пра-
цювати над оновленням
репертуару, до якого уві-
йшли твори М. Гоголя,
О. Островського, Ж.-Б.
Мольєра. Керівництво те-
атру уважно поставилося
до молодої актриси, зав-
дяки чому за неповний
сезон вона одержала ролі
у шести виставах, різних
за жанрами. Так, у комедії
Мольєра «Вітвіки Скапе-
на» Галина виконує роль
прекрасної Глацинти, у
драмі Б. Черенцова «На
міській околиці» ми бачимо
Галину в образі простої
дівчини Люби. Центральну
роль Насті Г. Кутасевич
виконує у комедії-водевілі
Г. Стефанського «Нечиста
сила». У голів'яському
«Ревізорі» молода актриса
зайнята в епізодичній ро-
лі. Якщо зустріч із класи-
кою для досвідчених акто-
рів стала ще однією пере-
віркою творчих сил, то для
наймолодшої актриси те-
атру зайнятість у цих ви-
ставах може накласти від-
биток на все її подальше
творче життя.

Чи повністю задоволена
тим, над чим працює за-
раз? До певної міри —
так. Але вона мріє створи-
ти на сцені образ людини
із складним характером,
яскравий і живий. Звичай-
но, про це мріяли у свій
час і заслужені артистки
УРСР Л. Аркадєва та
Л. Пирогова, які сьогодні
працюють у театрі і до чи-
їх творчих робіт приди-
вається Галина. Вона ро-
зуміє, що перед тим, як
буде зіграна її Офелія,
доведеться ще дуже ба-
гато працювати, прожити
не одне сценічне життя,
набути життєвого досвіду.
Але Галина вірить, що
Офелія приїде до неї.

О. АНОХІНА.

І постають герої назов.

Фото В. ЩЕРБАКА.

ФУТБОЛ

«РАДИСТ» ДІЄ ВПЕВНЕНО

У розпалі чемпіонат Ук-
раїни з футболу серед
команд колективів фіз-
культури.

На стадіоні «Піонер» об-
ласного центру зустрілися
лідери четвертої зони —
«Радист» та «Гірники». Кі-
ровоградці у своєму антилі
мали сім очок з десяти, а
павлоградці — шість. В
обидва команди по одній по-
разці.

Матч почався натиском
закарпатчан. Їхні атаки були
насичені різноманітними
комбінаціями. Одна з них
на 28-й хвилині закінчила-
ся голом у ворота гостей.
Його автором був Віктор
Каміньський. Окирлені ус-
піхом, кіровоградці про-

довжують штурм. А коли
до перерви залишалося
дві хвилини, нападаючий
наших земляків Володимир
Яценко вдруге примушує
гірників ввести м'яч у
гру з центра поля.

Після відпочинку на
майданчику точилася впер-
та боротьба. Змінити ре-
зультат мали можливість
обидва колективи, але зро-
бити це їм не вдалося.

Виконавці тренера Васи-
ля Похилених діяли впе-
внено і здобули дуже важ-
ливу перемогу — 2:0. Маю-
чи зараз дев'ять очок, вони
є одноосібними лідерами
своїєї зони.

В. ШАБАЛІН.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітета
ЛКСМ України.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС,

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відпа-
вального секретаря — 2-46-87; відділів
комсомольського життя — 2-40-57; листів
і масової роботи — 2-45-36; пропаганди
— 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87;
військово-патріотичного виховання та
спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; ого-
лошень — 2-56-65; коректорської —
3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок,
четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України

м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.